

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/64/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011054
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2114011054.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Martina Žovince v trestnej veci proti obžalovaným: 1/ A. B., B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., 2/ E. F. B. G., nar. XX.XX.XXXX v D., 3/ C. F., nar. XX.XX.XXXX v D., 4/ C. H., nar. XX.XX.XXXX v D., pre pokračovací zločin úverového podvodu formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona k § 222 odsek 1, ods. 4 Trestného zákona a iné, o odvolaniach obžalovanej A. B., obžalovanej E. F. a prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 21.10.2022, č. k. 30T/57/2014-962, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.09.2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výrokoch o treste a spôsobe ich výkonu vo vzťahu ku všetkým obžalovaným.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa:

1/ obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX v D.,

trvale bytom: I. I. XX, D.,

prechodne bytom: D., J. K. XX/X,

o d s u d z u j e

Podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona účinného od 6.8.2024, § 38 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného od 6.8.2024 sa výkon trestu odňatia slobody obžalovanej podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 sa obžalovanej určuje skúšobná doba v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 v spojení s § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona účinného od 6.8.2024 sa obžalovanej ukladá primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spoluobžalovanými E. F., C. F. a C. H..

2/ obž. E. F., nar. XX.XX.XXXX v D.,

trvale bytom: I. I. XX, D.,

o d s u d z u j e

Podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona účinného do 5.8.2024 s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona účinného do 5.8.2024, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona účinného do 5.8.2024, § 41 ods. 2 Trestného zákona účinného do 5.8.2024, § 42 ods. 1 Trestného zákona účinného do 5.8.2024 na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona účinného do 5.8.2024 v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 5.8.2024 sa výkon trestu odňatia slobody obžalovanej podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona účinného do 5.8.2024 sa obžalovanej určuje skúšobná doba v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona účinného do 5.8.2024 v spojení s § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona účinného do 5.8.2024 sa obžalovanej ukladá primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spoluobžalovanými A. B., C. F. a C. H..

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona účinného do 5.8.2024 v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona účinného do 5.8.2024 sa obžalovanej ukladá primeranú povinnosť spočívajúca v príkaze podľa svojich možností nahradiť v skúšobnej dobe poškodenej spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 škodu vo výške 1.495,35 Eur.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona účinného do 5.8.2024 sa vo vzťahu k obžalovanej zrušuje:

- výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/9/2018 zo dňa 1.7.2022, právoplatný dňa 1.7.2022 a

- výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 9T/14/2018 zo dňa 1.7.2022, právoplatný dňa 1.7.2022,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

3/ obž. C. F., nar. XX.XX.XXXX v D.,

trvale bytom: D., G. K. X

o d s u d z u j e

Podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 s prihliadnutím na § 36 písm. j) Trestného zákona účinného od 6.8.2024, § 38 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného od 6.8.2024 sa výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 v spojení s § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona účinného od 6.8.2024 sa obžalovanému ukladá primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spoluobžalovanými E. F., A. B. a C. H..

4/ obž. C. H., nar. XX.XX.XXXX v D.,

trvale bytom: D., L. M. XXXX/XX

o d s u d z u j e

Podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona účinného od 6.8.2024, § 38 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného od 6.8.2024 sa výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 v spojení s § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona účinného od 6.8.2024 sa obžalovanému ukladá primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spoluobžalovanými E. F., A. B. a C. F..

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 21.10.2022, č. k. 30T/57/2014-962 uznal za vinných:

obžalovanú A. B. a E. F.

1. dňa 20.02.2012 v Hlohovci, na ul. SNP č. 9, v pobočke ČSOB, a.s., Bratislava, N. O. (zomrel dňa XX.XX.XXXX) po predchádzajúcej vzájomnej dohode so E. F. a A. B. uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 004727444R vo výške 4.000,- Euro, na svoje meno N. O., pričom predstieral, že sa zaväzuje túto sumu aj s príslušnými poplatkami splatiť v 60-tich mesačných splátkach vo výške 110,25 Euro, v skutočnosti uhradil iba 5 splátok v celkovej výške 255,30 Euro, k žiadosti o úver doložil OP s č. P. XXX XXX, preukaz poisťovne, rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredie Bratislava o poberaní výsluhového dôchodku vo výške 506,60 Euro, ktoré mu za týmto účelom zabezpečila A. B. a E. F., na základe uvedeného bola zmluva o úvere po preskúmaní žiadosti schválená a dodatočne sa zistilo, že

predložené doklady o poberaní dôchodku s nezakladajú na pravde, pričom všetci vedeli, že žiadateľ úveru je bez dostatočného príjmu, je poberateľom dávok v hmotnej núdzi, na adrese trvalého bydliska nebýva, nakoľko je bezdomovec a takto získané peniaze si prerozdělili, čím spôsobili spoločnosti Československá obchodná banka, a.s., škodu vo výške 4.421,76 Euro, obžalovanú A. B., E. F. a obžalovaného C. F.

2. dňa 29.02.2012 v Hlohovci, na ul. SNP č. 9, v pobočke ČSOB, a.s., Bratislava, C. F. po predchádzajúcej vzájomnej dohode so E. F. a A. B. uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 004743706R vo výške 4.000,- Euro, na svoje meno, pričom predstieral, že sa zaväzuje túto sumu aj s príslušnými poplatkami splatiť v 60-tich mesačných splátkach vo výške 109,98 Euro, ale v skutočnosti uhradil iba 1 splátku dňa 26.03.2012 vo výške 5 Euro, k žiadosti o úver doložil OP s č. Q. XXX XXX, rodný list, rozhodnutie o poberaní výsluhového dôchodku vo výške 561,10 Euro, ktoré mu za týmto účelom zabezpečila A. B. a E. F., pričom Sociálna poisťovňa nie je platiteľom výsluhových dôchodkov, na základe uvedeného bola zmluva o úvere po preskúmaní žiadosti schválená, pričom sa dodatočne zistilo, že predložené doklady o poberaní dôchodku sa nezakladajú na pravde, pričom všetci vedeli, že žiadateľ úveru je bez dostatočného príjmu, je poberateľom sociálnej dávky, na adrese trvalého bydliska nebýva, je bezdomovec a takto získané peniaze si prerozdělili, čím spôsobili spoločnosti Československá obchodná banka a.s. škodu vo výške 4.701,88 Euro, obžalovanú A. B. a E. F.

3. dňa 02.07.2012 v Hlohovci, na ul. SNP č. 9, v pobočke ČSOB, a.s., Bratislava, C. R. (zomrel dňa XX.XX.XXXX) po predchádzajúcej vzájomnej dohode so E. F. a A. B. uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 005037194R vo výške 4.000,- Euro na svoje meno, pričom predstieral, že sa zaväzuje túto sumu aj s príslušnými poplatkami splatiť v 60-tich mesačných splátkach vo výške 95,65 Euro, ale v skutočnosti neuhradil žiadnu splátku, k žiadosti o úver doložil občiansky preukaz, preukaz zdravotnej poisťovne a rozhodnutie o poberaní výsluhového dôchodku vo výške 563,10 Euro, ktoré mu za týmto účelom zabezpečila A. B. a E. F., pričom Sociálna poisťovňa nie je platiteľom výsluhových dôchodkov, na základe uvedeného bola zmluva o úvere po preskúmaní žiadosti schválená a dodatočne sa zistilo, že predložené doklady o poberaní dôchodku sa nezakladajú na pravde, pričom všetci vedeli, že žiadateľ úveru je bez dostatočného príjmu, je poberateľom sociálnej dávky, na adrese trvalého bydliska nebýva, je bezdomovec a takto získané peniaze si prerozdělili, čím spôsobili spoločnosti Československá obchodná banka, a.s., škodu vo výške 4.222,82 Euro, obžalovanú A. B. a E. F.

4. dňa 26.04.2012 v Hlohovci, ul. SNP č. 9, v pobočke Československej obchodnej banky, a.s., A. C. (zomrel dňa XX.XX.XXXX) po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne s obžalovanou A. B. a E. F. vylákali od Československej obchodnej banky, a.s., úver v celkovej výške 7.000,- Euro a to tak, že A. B. zaobstarala falošné rozhodnutie Sociálnej poisťovne - ústredie zo dňa 08.12.2011 o zvýšení výsluhového dôchodku na 536,60 Euro mesačne na meno A. C., pričom Sociálna poisťovňa nie je platiteľom výsluhových dôchodkov a dňa 25.04.2012 ho A. B. spoločne so E. F. doviezla do Hlohovca, k pobočke Československej obchodnej banky, a.s., dala mu toto potvrdenie s tým, aby v banke požiadal o úver, pričom, E. F. išla spoločne s A. C. do banky, kde predstierala jeho priateľku a v banke A. C. požiadal o spotrebný úver vo výške 7.000,- Euro a k žiadosti okrem iného predložil ako potvrdenie o príjme falošné rozhodnutie Sociálnej poisťovne - ústredie, na základe čoho mu bol úver schválený po čom dňa 26.04.2012 opäť všetci traja prišli do Hlohovca, k pobočke Československej obchodnej banky a.s. a do banky vošiel A. C. spoločne so E. F., kde na základe schválenia žiadosti o úver podpísal zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 004865590R, úver sa zaviazal splatiť v 60 mesačných anuitných splátkach po 165,75 Euro vždy k 20. dňu v mesiaci, prvá splátka splatná 20.05.2012 a posledná mala byť splatná 20.04.2017 a následne vybral z účtu hotovosť 6.800,- Euro, ktoré si potom medzi sebou prerozdělili, toto všetko konali s vedomím, že A. C. je bezdomovec, nie je poberateľ výsluhového dôchodku a že nemá taký príjem, akým sa preukazoval a konali tak s úmyslom úver nesplácať, pričom pre oddialenie zistenia podvodu A. C. uhradil tri splátky v celkovej sume 177,- Euro, čím spoločne spôsobili spoločnosti Československá obchodná banka a.s., Bratislava, škodu v celkovej výške 7.534,79 Euro, obžalovanú A. B. a obžalovaného C. H.

5. dňa 24.05.2012 v Hlohovci, ul. SNP č. 9, v pobočke Československej obchodnej banky, a.s., C. H. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne s A. B. a A. C. (zomrel dňa XX.XX.XXXX) vylákali od Československej obchodnej banky, a.s., úver v celkovej výške 7.000,- Euro a to tak, že A. B. zaobstarala falošné rozhodnutie Sociálnej poisťovne - ústredie zo dňa 08.12.2011 o zvýšení výsluhového dôchodku na 563,60 Euro mesačne na meno C. H., pričom Sociálna poisťovňa nie je platiteľom výsluhových dôchodkov a dňa 22.05.2012 doviezla C. H. spoločne s A. C. do Hlohovca, k pobočke Československej obchodnej banky, a.s., dala C. toto potvrdenie s tým, aby išiel so H. do banky, a aby H. v banke

požiadal o úver, načo A. C. išiel spoločne s C. H. do banky ako jeho známy, v banke C. H. požiadal o spotrebný úver vo výške 7.000,- Euro a k žiadosti okrem iného predložil ako potvrdenie o príjme falošné rozhodnutie Sociálnej poisťovne - ústredie, na základe čoho mu bol úver schválený, načo následne dňa 24.05.2012 opäť všetci traja prišli do Hlohovca, k pobočke Československej obchodnej banky, a.s., do banky vošiel C. H. spoločne s A. C., kde na základe schválenia žiadosti o úver C. H. podpísal zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 004933391R a úver sa zaviazal splatiť v 60 mesačných anuitných splátkach po 165,96 Euro vždy k 20. dňu v mesiaci, prvá splátka splatná 20.06.2012 a posledná mala byť splatná 20.05.2017 a následne vybral z účtu hotovosť 6.750,- Euro, ktoré si potom medzi sebou prerozdělili, pričom toto všetko konali s vedomím, že C. H. je bezdomovec, nie je poberateľ výsluhového dôchodku a že nemá taký príjem, akým sa preukazoval a konali tak s úmyslom úver nesplácať, uhradil jednu splátku v sume 110,- Euro, čím spoločne spôsobili spoločnosti Československá obchodná banka a.s., škodu v celkovej výške 7.543,07 Euro, obžalovanú A. B. a E. F.

6. dňa 10.02.2012 v Trnave, v predajni Elektromax - B. A., na ul. Veternej č. 18/G N. O. (zomrel dňa XX.XX.XXXX) po predchádzajúcej vzájomnej dohode so E. F. a A. B. uzatvoril zmluvu o úvere č: 024382459 so spoločnosťou Quatro - Consumer Finance Holding, a.s., za účelom kúpy TV zn. Samsung LE32D400E1 a pračky zn. Zanussi ZWP 581 za sumu 518,00 Euro, pričom sa preukázal OP č: P. XXXXXX a kartou poistenca na svoje meno, k žiadosti doložil rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredie Bratislava o poberaní invalidného dôchodku vo výške 395,20 Euro, a predstieral, že sa zaväzuje túto sumu aj s príslušnými poplatkami splatiť v 12-tich mesačných splátkach vo výške 49,26 Euro v skutočnosti okrem akontácie vo výške 65,70 Euro neuhradil ani jednu splátku, na základe uvedeného bola zmluva o úvere po preskúmaní žiadosti schválená, pričom sa dodatočne zistilo, že predložené doklady o poberaní dôchodku sa nezakladajú na pravde, ale mu ich za týmto účelom zabezpečila A. B. a E. F., pričom všetci vedeli že žiadateľ úveru je bez dostatočného príjmu, je poberateľom dávok v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Euro, na adrese trvalého bydliska nebyva, je bezdomovec a takto získaný tovar si ponechali, úver nesplácali, čím uviedli spol. Quatro - Consumer Finance Holding do omylu v otázke splnenia podmienok na predelenie úveru, a tým spôsobili spoločnosti Quatro - Consumer Finance Holding, a.s., škodu vo výške min. 586,62 Euro, teda

obžalovaná A. B. v bode 1, 2, 3, 4, 5, 6 rozsudku

spoločným konaním vylákala od iného úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a tak ním spôsobil značnú škodu,

obžalovaná E. F. v bode 1, 2, 3, 4, 6 rozsudku

spoločným konaním vylákala od iného úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a tak ním spôsobil väčšiu škodu,

obžalovaný C. F. v bode 2 rozsudku

spoločným konaním vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a spôsobil ním väčšiu škodu,

obžalovaný C. H. v bode 5 rozsudku

spoločným konaním vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácania úveru a tak ním spôsobil väčšiu škodu,

čím spáchali

obžalovaná A. B. v bode 1, 2, 3, 4, 5 a 6 rozsudku

pokračovací zločin úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 222 odsek 1, ods. 4 Trestného zákona

obžalovaná E. F. v bode 1, 2, 3, 4 a 6 rozsudku

pokračovací zločin úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 222 odsek 1, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona

obžalovaný C. F. v bode 2 rozsudku

zločin úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 222 odsek 1, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona

obžalovaný C. H. v bode 5 rozsudku

zločin úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 222 odsek 1, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona.

Za to boli odsúdení

1/ Obžalovaná A. B.

Podľa § 222 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona

per analogiam, § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bola obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2/ Obžalovaná E. F.

Podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, § 39 ods. 1 Trestného zákona a s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), Trestného zákona bola obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uloženom v rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/9/2018 z 1. júla 2022, právoplatnom dňa 1. júla 2022 a výrok o treste uloženom v rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 9T/14/2018 z 1. júla 2022, právoplatnom dňa 1. júla 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

3/ Obžalovaný C. F.

Podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona súd obžalovanému uložil primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré majú na obžalovaného negatívny vplyv.

4/ Obžalovaný C. H.

Podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam a s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona súd uložil obžalovanému primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré majú na obžalovaného negatívny vplyv.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodení: spoločnosť Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140 a spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, sa so svojimi uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podali na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie obžalovaná A. B. a prokurátor proti výroku o treste vo vzťahu ku všetkým štyrom obžalovaným. Obžalovaní C. F. a C. H. sa vzdali práva na podanie odvolania. Obžalovaná E. F. podala odvolanie proti výroku o treste prostredníctvom obhajcu, podaním zo dňa 14.12.2022, doručeným prvostupňovému súdu dňa 14.12.2022.

3. Obžalovaná A. B. odôvodnila podané odvolanie podaním zo dňa 19.12.2022 a prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 19.12.2022 nasledovne (skrátene):

3.1. Nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia je neúčelný. Skutky, pre ktoré bola obžalovaná B. obžalovaná sa stali na jar 2012, teda pred viac ako 10 rokmi. Odvtedy bola uznaná vinnou v iných trestných konaniach, ale v dvoch prípadoch sa na ňu hľadí ako keby nebola odsúdená a v jednom prípade bola odsúdená za skutok z roku 2014. Ostatné odsúdenie Okresným súdom Trnava, sp.

zn. 9T/36/2016 ešte nemá zahladené, avšak podmienený trest má vykonaný, keďže splnila všetky podmienky a nedopustila sa už žiadnej trestnej činnosti.

3.2. Obžalovaná už viac ako 8 rokov vedie riadny život, stará sa o svoje 2 maloleté deti, ktoré jej boli zverené do výlučnej starostlivosti, jej bývalý manžel si vyživovaciu povinnosť neplní a zároveň sa stará aj o plnoletého syna s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorý je dokázaný na pomoc matky, keďže je na invalidnom vozíku.

3.3. V rámci záverečnej reči navrhli uložiť obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu a zároveň s probačným dohľadom na 5 rokov. Obžalovaná odstupom 10 rokov dospela k náprave, nedopúšťa sa 8 rokov žiadnej trestnej činnosti, vedie riadny život a stará sa o svoje deti. Obžalovaná urobila aj vyhlásenie o vine, spáchanie trestnej činnosti oľutovala a prejavila ochotu nahradiť podľa svojich možností spôsobenú škodu. Svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní napomohla usvedčiť aj obžalovaného F., v dôsledku čoho jej možno priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.

3.4. Pracuje ako upratovačka a nie je odkázaná na páchanie ďalšej trestnej činnosti.

3.5. Navrhuje, aby odvolací súd vo vzťahu k obžalovanej zrušil výrok o treste a uložil jej trest odňatia slobody 3 roky s podmieneným odkladom a uložením probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe 5 rokov a zakázal obžalovanej stretávať sa s osobami, ktoré na ňu majú negatívny vplyv alebo ktoré boli jej spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine, príp. jej uložil trest domáceho väzenia.

4. Obžalovaná E. F. odôvodnila podané odvolanie prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 14.12.2022 nasledovne (skrátene):

4.1. Napadnutý rozsudok považuje v časti výroku o treste za nesprávny a uložený trest za neprimeraný. Súd zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 9T/9/2018 z 01.07.2022, a to aj napriek tomu, že tento bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/14/2018 zo dňa 01.07.2022.

4.2. Uloženie nepodmienené trestu odňatia slobody je v tomto prípade neprimerane prísne. V tejto veci bol priestor na upustenie od uloženia súhrnného trestu, príp. na uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby. Súd správne aplikoval ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (vyhlásenie o vine) a § 39 ods. 1 Trestného zákona (neprimeraná dĺžka trestného konania), pričom svoj postup aj dostatočne vysvetlil.

4.3. Súd pochybil, keď obžalovanej nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, keďže urobila vyhlásenie o vine a výrazne zjednodušila súdu rozhodovanie o predmetnej veci.

4.4. Vzhľadom na neprimeranú dĺžku konania v trvaní viac ako 10 rokov malo byť trestné konanie zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. d) a § 9 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a ak nie zastavené, mal byť ukladaný iný ako nepodmienený trest odňatia slobody.

4.5. Obžalovaná svojim konaním nespôsobil prieskumy v konaní a vždy sa riadne dostavila na hlavné pojednávanie, príp. sa súdu riadne ospravedlnila. Z tohto dôvodu bolo namieste upustenie od uloženia súhrnného trestu, príp. uloženie prísnejšieho trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom.

4.6. Je matkou dvoch maloletých detí, ktorú sú v starostlivosti otca, ktorý sa však o ne tak ako ona nedokáže postarať. Zároveň mal súd prihliadnuť aj na jej nepriaznivý zdravotný stav.

4.7. Aktuálne si odpykáva 2 ročný nepodmienený trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený Okresným súdom Trnava, sp. zn. 28T/13/2022, a ktorý možno považovať za dostatočný na jej nápravu.

4.8. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 9T/14/2018 zo dňa 01.07.2022 je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia dostatočný, eventuálne navrhuje uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby 5 rokov s probačným dohľadom.

5. Prokurátor podané odvolanie odôvodnili podaním zo dňa 10.02.2023 nasledovne (skrátene):

5.1. S výrokom o treste voči obžalovaným sa nestotožňuje.

5.2. Obžalovaná A. B. sa pred spáchaním stíhaného trestného činu opakovane dopúšťala trestnej činnosti, za ktorú bola právoplatne odsúdená ako aj upozornená na následky svojho konania, aj keď jej tieto odsúdenia boli zahladené. Obžalovaná bola celkovo 7 krát súdne trestaná, z toho trikrát za spáchanie úverového podvodu. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pre obžalovanú je neprijateľné. Obžalovaná sa opakovane nedostavovala na hlavné pojednávania a nepreberala predvolania. Z tohto dôvodu nemožno na tieto skutočnosti prihliadnuť ako na skutočnosti, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu.

5.3. V prípade obžalovanej E. F. mal prvostupňový súd ukladať samostatný trest. Prvostupňový súd neprihliadol na rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 29.03.2018, sp. zn. 1T/66/2017, nakoľko sa na obžalovanú vzhľadom na tento rozsudok hľadí ako keby nebola odsúdená.

5.4. Obžalovaný C. F. neurobil vyhlásenie o vine, pričom ak súd považoval urobenie vyhlásenia ostatnými spoluobžalovanými za dôvod na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, nemal tak urobiť aj pri obžalovanom C. F.. Prvostupňový súd sa obžalovanému pokúšal opakovane doručiť zásielky, ktoré boli súdu vrátené, z čoho možno vyvodíť záver, že sa obžalovaný vyhýbal trestnému stíhaniu a úmyselne maril jeho priebeh. Dokonca dňa 11.04.2022 bol vydaný príkaz na zatknutie obžalovaného.

5.5. Obdobné dôvody ako u obžalovaného C. F., možno vzťahovať aj na obžalovaného C. H.. Aj keď obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, dňa 11.04.2022 bol na neho vydaný príkaz na zatknutie.

5.6. Prvé hlavné pojednávanie vo veci bolo vykonané dňa 30.09.2014 a následne bolo viackrát odročené pre neprítomnosť obžalovaných a došlo aj k zmene zákonného sudcu. Obžalovaní urobili vyhlásenie o vine až dňa 13.09.2022, teda o 8 rokov neskôr, a preto považuje mimoriadne zníženie trestu za neprijateľné.

5.7. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste a obžalovanej A. B. uložil trest odňatia slobody 3 roky a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, obžalovanej E. F. uložil trest odňatia slobody 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, obžalovaného C. F. uložil trest odňatia slobody 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky a nariadením probačného dohľadu a obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré majú na obžalovaného negatívny vplyv a obžalovanému C. H. trest odňatia slobody 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky a nariadením probačného dohľadu a obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré majú na obžalovaného negatívny vplyv.

6. Odvolací súd na rozhodnutie o podaných odvolaniach nariadil termín verejného zasadnutia na deň 12.09.2024, ktorého sa zúčastnili obhajcovia obžalovaných a prokurátor. Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že má výhradu k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody u obžalovaných, avšak s poukazom na § 2 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 pri uznaní viny, navrhuje uloženie zákonných trestov. Obhajca JUDr. Dušan Mikuláš na verejnom zasadnutí uviedol, že nesúhlasí s uložením nepodmienečného trestu obžalovanej A. B. a vzhľadom na novelizáciu Trestného zákona navrhuje, aby odvolací súd rozhodol v súlade s podaným odvolaním. Obhajca JUDr. Matej Csenky na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava podaného odvolania a dôvodov v ňom uvedených a navrhuje, aby odvolací súd rozhodol v súlade s podaným odvolaním, príp. obžalovanej E. F. uložil alternatívny trest. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť. Obhajkyňa S. S. G. na verejnom zasadnutí navrhla uloženie podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Obhajca JUDr. Tibor Sanák na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

7. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

8. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali obžalovaná A. B., obžalovaná E. F. a prokurátor ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výrokom o treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

9. Odvolací súd sa postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zaoberal len preskúmaním napadnutých výrokov o treste a po preskúmaní napadnutých výrokov dospel k nasledovným záverom:

10. Obžalovaná A. B. bola uznaná za vinnú zo spáchania pokračovacieho zločinu úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 222 odsek 1, ods. 4 Trestného zákona účinného do 05.08.2024, pričom dňa 06.08.2024 nadobudla účinnosť novela Trestného zákona č. 40/2024 Z. z., ktorá sa dotkla aj trestného činu, pre ktorý bola obžalovaná uznaná vinnou, pričom táto zmena je pre obžalovanú priaznivejšia. Skutky, pre ktoré bola obžalovaná uznaná vinnou možno aktuálne právne kvalifikovať ako zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, pri ktorom je stanovená sadzba trestu odňatia slobody od 2 do 8 rokov.

11. Obžalovaná E. F. bola uznaná za vinnú zo spáchania pokračovacieho zločinu úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 222 odsek 1, odsek 3 písm. a) Trestného zákona účinného do 05.08.2024, pričom dňa 06.08.2024 nadobudla účinnosť novela Trestného zákona č. 40/2024 Z. z., ktorá sa dotkla aj trestného činu, pre ktorý bola obžalovaná uznaná vinnou, pričom táto zmena je pre obžalovanú priaznivejšia. Skutky, pre ktoré bola obžalovaná uznaná vinnou možno aktuálne právne kvalifikovať ako zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, pri ktorom je stanovená sadzba trestu odňatia slobody od 2 do 8 rokov.

12. Obžalovaní C. F. a C. H. boli uznaní za vinných zo spáchania zločinu úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 222 odsek 1, odsek 3 písm. a) Trestného zákona účinného do 05.08.2024, pričom dňa 06.08.2024 nadobudla účinnosť novela Trestného zákona č. 40/2024 Z. z., ktorá sa dotkla aj trestného činu, pre ktorý boli obžalovaní uznaní vinnými, pričom táto zmena je pre obžalovaných priaznivejšia. Skutky, pre ktoré boli obžalovaní uznaní vinnými možno aktuálne právne kvalifikovať ako prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, pri ktorom je stanovená sadzba trestu odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov.

13. Špecifikom prejednávaného prípadu je skutočnosť, že obžalovaní ani prokurátor podaným odvolaním nenapadli výroky o vine, ale len výroky o treste. Predmetom právneho posúdenia odvolacieho súdu bola tá skutočnosť, či v dôsledku novelizácie Trestného zákona v znení účinnom od 6.8.2024, možno tieto ustanovenia Trestného zákona aplikovať na prejednávaný prípad a v akom rozsahu (výrok o vine, výrok o treste), keďže nové znenie právnej úpravy je pre obžalovaných priaznivejšie.

14. Odvolací súd zároveň vychádza z právneho názoru, že pre jeho závery je irelevantné, či výrok o vine nebol napadnutý z dôvodu nemožnosti podania odvolania obžalovanými voči výroku o vine (prijatie vyhlásenia o vine obžalovaných súdom) alebo z dôvodu nevyužitia práva obžalovaného alebo prokurátora podať odvolanie voči výroku o vine v zákonnej lehote. Podstatné je, že napadnutý rozsudok bol súdom prvého stupňa vyhlásený a odvolanie voči nemu bolo podané len proti výrokom o treste.

15. Zároveň je nevyhnutné uviesť, že výrok o vine nie je závislým výrokom vo vzťahu k výroku o treste (rovnako ako k výroku o ochrannom opatrení, či výroku o náhrade škody), a preto prípadné zrušenie výroku o treste nemá za následok potrebu zrušenia výroku o vine, ako je tomu v opačnom prípade (viď. § 321 ods. 2 Trestného poriadku).

16. Ustanovenia Trestného poriadku pri odvolacom konaní upravujú dve základné procesné ustanovenia, a to rozhodovanie odvolacieho súdu podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku a procesný postup odvolacieho súdu podľa § 317 Trestného poriadku.

17. V ustanovení § 316 ods. 3 Trestného poriadku sú uvedené taxatívne špecifikované chyby konania, ktoré majú v prípade ich zistenia odvolacím súdom za následok povinnosť odvolacieho súdu zrušiť napadnutý rozsudok (v celom rozsahu) a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Zároveň je nevyhnutné uviesť, že sa jedná o dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1, písm. b), písm. c), písm. d) Trestného poriadku, aj keď dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) je formulovaný širšie ako dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 písm. b) Trestného poriadku. V rámci tohto procesného postupu odvolacieho súdu je irelevantné, voči ktorému výroku bolo podané odvolanie (výrok o vine, výrok o treste), pretože zákonodarca, po zistení niektorej z taxatívne uvedených chýb konania, ukladá odvolaciemu súdu povinnosť zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

18. V ustanovení § 317 Trestného poriadku je upravený procesný postup odvolacieho súdu, ktorý je založený na tzv. obmedzenom revíznom princípe. Aplikácia tohto zákonného ustanovenia predpokladá nesplnenie podmienok na postup podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku. Aj z gramatického výkladu ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku je zrejmé, že hovorí o nezrušení rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku a následne o prieskume zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov rozsudku (užší pojem ako pojem rozsudok, ktorým treba rozumieť všetky výroky, ktoré rozsudok obsahuje), proti ktorým odvolateľ podal odvolanie. Predmetné zákonné ustanovenie v druhej vete § 317 ods. 1 Trestného poriadku používa aj pojem chyba a rozlišuje medzi chybami, ktoré odvolateľ vytýka a chybami, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

19. Z dôvodu potreby rozlišovania medzi napadnutými výrokmi a chybami napadnutých výrokov má odvolanie z obsahového hľadiska dve časti, a to tzv. kvantitatívnu časť odvolania, ktorej zodpovedá povinnosť odvolateľa špecifikovať, ktoré výroky rozsudku napáda a či napáda aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo (viď. § 311 Trestného poriadku) a následne kvalitatívnu časť odvolania, teda povinnosť (s výnimkou obžalovaného a poškodeného) označiť chyby, ktoré podľa jeho názoru napadnuté výroky obsahujú (viď. § 311 ods. 2 Trestného poriadku).

20. Obmedzený revízny princíp znamená, že odvolací súd je oprávnený v odvolacom konaní preskúmať len výroky, ktoré odvolateľ odvolaním napadol a následne zistiť, či tieto výroky neobsahujú chyby, ktoré by zakladali niektorý z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku (s výnimkou § 371 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku, ktoré sú totožné s dôvodmi na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného poriadku) alebo chyby, ktoré odvolateľ v podanom odvolaní vytýka. V prípade ak odvolateľ označí výrok, proti ktorému odvolanie podáva, avšak neoznačí jeho chyby, odvolací súd napadnutý výrok preskúma len z hľadiska existencie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Zároveň je potrebné uviesť, že v prípade ak je napadnutým výrokom len výrok o vine, je odvolací súd v zmysle § 317 ods. 2 Trestného poriadku povinný preskúmať (minimálne z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku) aj výrok o treste a ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

21. Tento záver vyplýva aj z ustanovenia § 316 ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného poriadku, ktoré označuje minimálne dva dovolacie dôvody, pre ktoré je potrebné zrušiť celý rozsudok a to bez ohľadu na výrok, ktorý je podaným odvolaním napadnutý a bez ohľadu na chyby, ktoré sú napadnutému rozsudku odvolateľom vytýkané. V prípade, ak by mali všetky chyby napadnutého rozsudku, ktoré zakladajú dôvod na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku (minimálne tie, ktoré sa týkajú konania, ktoré rozsudku predchádzalo alebo výroku o vine) byť dôvodom na zrušenie celého rozsudku, teda aj výroku o vine, ktorý nebol podaným odvolaním napadnutý, museli by byť uvedené v § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pretože sa jedná o taxatívny výpočet zákonodarca.

22. Zároveň oprávnenie odvolacieho súdu po postupe podľa § 317 Trestného poriadku zrušiť len napadnutý výrok (príp. výroky, ktoré na zrušený výrok nadväzujú) vyplýva aj z ustanovenia § 321 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

23. Vzhľadom na vyššie uvedenú právnu úpravu §§ 316, 317, 321 Trestného poriadku, podľa názoru odvolacieho súdu, nemožno potrebu aplikovania novej, pre obžalovaných priaznivejšej, právnej úpravy, považovať za dôvod na revíziu výroku o vine, ktorý podaným odvolaním nebol napadnutý, pretože tento dôvod na zrušenie rozsudku nie je uvedený v § 316 Trestného poriadku a jeho prieskumu postupom podľa § 317 Trestného poriadku bráni obmedzený revízny princíp odvolacieho konania.

24. V prípade opačného výkladu, podľa ktorého by boli chyby rozsudku (pri existencii dovolacích dôvodov) dôvodom na revíziu výroku o vine, ktorý nebol podaným odvolaním napadnutý, malo by to za následok povinnosť odvolacieho súdu revidovať každý výrok, a to bez ohľadu na obsah odvolania odvolateľa a rozsah prieskumu, ktorý podaným odvolaním požaduje (v takomto prípade by ustanovenie § 316 ods. 3 Trestného poriadku bolo nadbytočné). V zmysle tohto výkladu druhej vety § 317 ods. 1 Trestného poriadku by bolo možné na podklade odvolania voči výroku o treste zrušiť aj výrok o vine v konaní, kde urobil odvolateľ vyhlásenie o vine, a to minimálne z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (ak vychádzame z toho, že dovolanie je prípustné len z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku). Takýto procesný postup však negoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. júna 2019, Tpj 26/2019 v bode II., podľa ktorého súd sa musí v rámci splnenia povinnosti podľa § 34 ods. 5 Trestného poriadku pri poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku presvedčiť, či bol obvinený v skoršom priebehu konania poučený aj o takej úprave trestnej sadzby podľa ustanovení uvedených v treťom a štvrtom odseku bodu I., ktorá v jeho prípade prichádza do úvahy. V prípade negatívneho zistenia súd poučenie vykoná, inak môže byť následne splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (v nadväznosti na § 257 ods. 5 Trestného poriadku). Dotknutú chybu nemožno odstrániť v rámci konania o odvolaní proti výroku rozsudku o treste po prijatí vyhlásenia o uznaní viny, nakoľko obvinenému musí byť novovytvorená možnosť také vyhlásenie neurobiť, pričom trest musí byť uložený v rámci trestnej sadzby súladnej so zákonom.

25. Keďže odvolací súd zastáva názor, že v prípade podania odvolania voči výroku o treste nemožno revidovať výrok o vine, musel sa odvolací súd zaoberať tým, či možno, s poukazom na novelu Trestného zákona, revidovať len výrok o treste, príp. iný výrok podliehajúci revíznej právomoci odvolacieho súdu.

26. Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

27. V predmetnom zákonom ustanovení je medzi pojmi trestnosť činu a trest použitá kumulatívna spojka „a“, ktorá súdu stanovuje povinnosť posudzovať trestnosť činu a trest ukladať podľa znenia Trestného zákona účinného od spáchania trestného činu až do vynesenia rozsudku (vrátane rozsudku odvolacieho súdu), ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

28. Ak by bola medzi trestnosťou činu a trestom spojka „alebo“, mohol by si súd v každom prípade vybrať medzi tým, podľa akého znenia Trestného zákona posúdi vinu a podľa akého znenia Trestného zákona uloží trest. Zákonodarcu použitím spojky „a“ preferuje/prikazuje, aby bola trestnosť činu posudzovaná a trest ukladaný podľa rovnakého znenia Trestného zákona.

29. Pri podaní odvolania len proti výroku o treste je v prípade novely Trestného zákona naplnená dikcia § 2 ods. 1 Trestného zákona, pretože trestné konanie nie je ukončené a ukladanie trestu podľa nového Trestného zákona je pri väčšine aktuálnych ustanovení Trestného zákona pre obžalovaného priaznivejšie (výnimka napr. § 212 ods. 2 Trestného zákona).

30. Ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona možno vyložiť dvomi spôsobmi.

31. Ak by sme trvali na tom, že použitie spojky „a“ predstavuje imperatív zákonodarcu, od ktorého sa nie je možné odchyliť, nebolo by možné, v prípade ak výrok o vine nie je možné preskúmať (§ 317 ods. 1, § 321 ods. 2 TP) a prieskumu podlieha len výrok o treste, ukladať trest podľa nového znenia Trestného zákona, čo nereaguje na požiadavku zákonodarcu aplikovať priaznivejšiu právnu úpravu.

32. Ďalšou možnosťou je vykladať § 2 ods. 1 Trestného zákona a použitie spojky „a“ ako príkaz zákonodarcu posudzovať trestnosť činu a trest ukladať podľa priaznivejšieho Trestného zákona len v prípade, ak je to procesne možné (podanie odvolania voči výroku o vine, príp. zavedenia plného revízneho princípu do odvolacieho konania) a v prípade ak to procesne možné nie je (podanie odvolania len voči výroku o treste a obmedzený revízny princíp) možno podľa priaznivejšieho Trestného zákona uložiť trest, ktorý predstavuje primárny zásah do práv a slobôd obžalovaného, a to z dôvodu, aby bol naplnený zámer zákonodarcu spočívajúci v zmiernení trestnej represie. Tento výklad (teda možnosť posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu podľa dvoch rôznych znení Trestného zákona) je podporený znením § 2 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého páchatel'ovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. V tomto prípade zákonodarcu ukladá súdu povinnosť aplikovať znenie Trestného zákona účinného v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje na výrok o treste (druh trestu a jeho výmera), bez ohľadu na výrok o vine a znenie Trestného zákona, podľa ktorého bol tento výrok právne posúdený, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

33. Napokon je potrebné v tejto súvislosti poukázať aj na § 438k ods. 7 Trestného zákona, ktorým zákonodarca, osobitným procesným postupom podľa § 405a a § 405b Trestného poriadku, napriek právoplatnosti rozsudku, bez akejkoľvek zmeny výroku o vine, vzťahuje novú právnu úpravu aj na výroky o treste, ktoré boli právoplatne uložené za trestné činy, ktoré aktuálne trestnými činmi nie sú. Ani zákonodarca nezvolil procesný postup, ktorým by zasahoval do právoplatného výroku o vine, ale zvolil cestu zásahu do výkonu trestu vykonávaného za skutok, ktorý už nie je trestným činom alebo zrušenia výroku o treste a uloženie trestu len za skutky, ktoré sú v súbehu a sú trestnými činmi aj podľa novelizovanej právnej úpravy. Interpretácia ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona, ktorú zvolil odvolací súd, tak kopíruje zámer zákonodarcu eliminovať dôsledky zásahu do práv dotknutej osoby, ktoré podľa aktuálnej právnej úpravy nie sú nevyhnutné, a to pri rešpektovaní princípu právnej istoty.

34. Napriek tomu, že záver, ku ktorému dospel odvolací súd, môže mať v niektorých prípadoch za následok iné postavenie odvolateľa ako v prípade, ak by bol zrušený aj výrok o vine, je nevyhnutné zdôrazniť, že nemožnosť preskúmania výroku o vine je zapríčinená procesným postupom odvolateľa, ktorý buď odvolanie do viny nepodal, alebo dal vyhlásenie o vine a podanie odvolania voči výroku o vine jeho osobou je zo zákona vylúčené. V oboch týchto prípadoch sa jedná o slobodné rozhodnutie odvolateľa, ktorému sú dôsledky jeho procesného postupu vopred známe (poučenie pred vyhlásením viny a poučenie o opravnom prostriedku).

35. Tento výklad zároveň umožňuje rovnakým spôsobom postupovať aj pri procesnom postupe súdu podľa § 166 Trestného poriadku, podľa ktorého súd, ktorý rozhoduje znovu vo veci, v ktorej skorší rozsudok bol na základe odvolania, dovolania alebo návrhu na obnovu zrušený len čiastočne, uvedie v novom rozsudku iba tie výroky, pre ktoré o veci znovu rozhoduje. Na súvislosť týchto výrokov s výrokmi, v ktorých zostal skorší rozsudok nedotknutý, pritom poukáže.

36. Výklad zvolený odvolacím súdom by tak umožňoval prvostupňovému súdu v prípade, keby mu bola pred účinnosťou novely Trestného zákona vrátená vec na ďalšie konanie len v časti výroku o treste, uložiť obžalovanému trest podľa novej právnej úpravy, ak by bola pre obžalovaného priaznivejšia, pretože by si to nevyžadovalo aj revíziu výroku o vine, ktorý by už bol v čase rozhodovania prvostupňového súdu o treste právoplatný, pričom tento benefit je na mieste z dôvodu, že trestné konanie nebolo skončené pre pochybenie prvostupňového súdu vo výroku o treste. Rovnaký záver platí aj pre prípady, ak by v dovolacom konaní alebo v konaní o obnove konania bol vo výroku o treste zrušený rozsudok prvostupňového alebo odvolacieho súdu. Tento benefit pre obžalovaného je rovnako namieste z dôvodu, že napadnutý rozsudok bol zrušený pre pochybenie súdu (dovolacie konanie) alebo z dôvodu existencie nových dôkazov, ktoré by odôvodňovali uloženie iného trestu (obnova konania). Vo všetkých troch procesných situáciách sa zároveň jedná o pokračovanie trestného konania, v ktorom sa vykonáva k výroku o treste dokazovanie.

37. Na rozdiel od vyššie uvedených opravných prostriedkov tento procesný postup nemožno uplatniť na postup podľa § 405b Trestného poriadku pri úhrnnom alebo súhrnnom treste, pretože v tomto prípade neprichádza k zrušeniu výroku o treste z dôvodu pochybenia súdu, ale z dôvodu dobrodenia zákonodarcu, ktorý ním eliminuje dôsledky uloženia a výkonu trestu za trestné činy, z ktorých minimálne jeden podľa novej právnej úpravy už trestným činom nie je a minimálne jeden stále zostáva trestným činom. Zároveň sa nejedná o pokračovanie v trestnom konaní, pretože k výroku o treste sa už nevykonáva dokazovanie, ale súd je povinný uložiť nový trest bez ohľadu na skutok, ktorý podľa novej právnej úpravy už nie je trestným činom. Práve z dôvodu, že k zrušeniu výroku o treste prichádza výlučne v prospech obžalovaného pre zánik trestnosti činu z dôvodu zmeny zákona, nemožno za trestný čin, ktorý je trestným činom aj podľa novej právnej úpravy, ukladať trest podľa novej právnej úpravy, a to aj v prípade, ak by zaň bolo možné uložiť miernejší trest. Zákonodarca toto ustanovenie vzťahoval len na tresty uložené za trestné činy, ktoré podľa novej právnej úpravy trestnými činmi nie sú a doposiaľ neboli vykonané, pričom tresty uložené za trestné činy, ktoré naďalej zostali trestnými činmi, aj keď prišlo k zmierneniu trestných sadziieb, či k rozšíreniu možností uloženia alternatívnych trestov, za ich spáchanie, ponechal neupravené, čím stanovil mantinely zásahu do princípu právnej istoty a tieto nie je možné interpretáciou rozšíriť. V prípade súbehu trestnej činnosti je tak potrebné pri ukladaní trestu v rámci postupu podľa § 405b Trestného poriadku ukladať trest podľa znenia Trestného zákona účinného v čase, ktoré aplikoval prvostupňový, príp. odvolací súd vo svojom rozsudku.

38. V prípade opačného výkladu ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona, teda nevyhnutnosti posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu podľa rovnakého znenia Trestného zákona, by prvostupňový súd musel po zrušení výroku o treste v konaní o odvolaní, dovolaní, či obnove konania postupom podľa § 166 Trestného poriadku ukladať trest podľa starej právnej úpravy, keďže nie je oprávnený zmeniť už právoplatný výrok o vine. Rovnako by v tomto prípade nebolo možné revidovať výrok o vine ani v prípade odvolacieho konania iniciovanému proti výroku o treste, pretože odvolací

súd by musel zrušiť výrok o vine v rozsudku, ktorý už odvolacím prieskumom prešiel. Zrušenie výroku o vine odvolacím súdom by v tomto prípade predstavovalo skôr mimoriadny opravný prostriedok ako riadny opravný prostriedok, keďže by ním bol zrušený právoplatný výrok, ktorý už odvolacím prieskumom prešiel, príp. nebol v prvom odvolacom konaní vôbec napadnutý. Rovnako by v tomto prípade, napriek dôvodnosti podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolanie, obnova konania) nebolo možné v prospech obžalovaného zohľadniť novú právnu úpravu, a to napriek tomu, že prišlo k pochybeniu súdu, v dôsledku ktorého by prišlo k zakonzervovaniu právneho stavu v neprospech obžalovaného.

39. Odvolací súd pri svojej argumentácii vychádza z právneho názoru, že s výnimkou možnosti zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, má nepodanie odvolania voči výroku o vine obdobné dôsledky, ako nadobudnutie právoplatnosti tohto výroku pri postupe podľa § 166 Trestného poriadku.

40. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že niektoré pochybenia prvostupňového súdu alebo skutkové zistenia odvolacieho súdu v rámci odvolacieho konania, môžu vyvolať potrebu oprávnenia odvolacieho súdu zasiahnuť aj do výroku o vine, ktorý nebol podaným odvolaním napadnutý a jeho zrušenia, či vykonania jeho zmeny, avšak toto oprávnenie odvolacieho súdu nemožno, podľa názoru odvolacieho súdu, dosiahnuť interpretáciou súčasných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich odvolacie konanie, ale vyžaduje si zásah zákonodarcu (rozšírenie § 316 ods. 3 Trestného poriadku alebo ustanovenie § 316 ods. 4 Trestného poriadku, ktoré by z taxatívne uvedených dôvodov umožňovalo zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu a rozhodnutie odvolacieho súdu (napr. zmena zákona a pod.)).

41. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na miernejšiu trestnú sadzbu pre stíhané trestné činy podľa aktuálneho znenia Trestného zákona je nevyhnutné ukladať obžalovanej A. B. trest podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, kde je stanovená sadzba trestu odňatia slobody od 2 do 8 rokov a obžalovaným C. F. a C. H. trest podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, kde je stanovená sadzba trestu odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov.

42. Obžalovaní A. B., E. F. a C. H. urobili na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, čím si vytvorili možnosť na aplikáciu § 39 ods. 5 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (predtým analogická aplikácia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona účinného do 05.08.2024). Súd prvého stupňa navyše konštatoval splnenie podmienok na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona účinného do 05.08.2024, a to po zohľadnení dĺžky trestného konania, ktorá presiahla 10 rokov.

43. V dôsledku zmeny Trestného zákona a zmiernenia trestných sadzieb pre trestný čin úverového podvodu, dospel odvolací súd k záveru, že v prípade obžalovaných nie je namieste mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody ani podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ani podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona. Je tomu tak z dôvodu, že k mimoriadnemu zníženiu trestu možno pristúpiť len v prípade, ak by bol trest uložený v zákonom stanovenej trestnej sadzbe pre obžalovaných neprimerane prísny a zároveň musí na ochranu spoločnosti postačovať aj uloženie trestu kratšieho trvania, čo však nie je prípad obžalovaných. V tomto kontexte sa uplatňuje zásada, že obžalovanej osobe je potrebné uložiť trest v takej výmere, v akej je jeho uloženie pre dosiahnutie účelu trestu nevyhnutné.

44. Zároveň sa odvolací súd stotožnil aj odvolacími námietkami obžalovaných a právnym názorom prvostupňového súdu, že dĺžku trestného konania, ako aj život obžalovaných do vyhlásenia napadnutého rozsudku, je nevyhnutné pri ukladaní trestu zohľadniť. Obžalované A. B. a E. F. súdu predložil na verejnom zasadnutí prostredníctvom obhajcov listiny, ktoré u obžalovanej A. B. preukazujú starostlivosť (asistenciu) o B. I., hodnotenie je detí základnou školou, ktoré vyznieva pozitívne, ich zverenie do osobnej starostlivosti matky a u obžalovanej E. F. jej nepriaznivý zdravotný stav a dohodu o pracovnej činnosti. Keďže obžalovaní sa stíhaných skutkov dopustili v roku 2012, je zrejme, že ich aktuálne hodnotové nastavenie a spôsob života je iný, ako v čase, keď sa dopustili stíhanej trestnej činnosti. Aj keď možno súhlasiť s tvrdením prokurátora, že dĺžka trestného konania bola zapríčinená aj konaním obžalovaných, je v zmysle ustálenej judikatúry nevyhnutné tento časový aspekt zohľadniť pri výroku o treste. Odvolací súd sa však nestotožnil s právnym názorom obžalovanej E. F., že dĺžka trestného konania by mala byť dôvodom na zastavenie trestného konania.

45. Odvolací súd, z vyššie uvedených dôvodov, zohľadnil dĺžku trestného konania pri určení spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, keď všetkým obžalovaným podmiennečne odložil výkon trestu odňatia slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu na ich správaním v skúšobnej dobe. Zároveň všetkým obžalovaným uložil primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze vzájomného stretávania sa. Napadnutému rozsudku je v tomto kontexte nevyhnutné vytknúť, že toto obmedzenie nemôže byť uložené takým nekonkrétnym spôsobom, ako to urobil prvostupňový súd, pretože z tohto výroku

nemožno ustáliť, kto má byť osobou, ktorá má na obžalovaného negatívny vplyv. Z tohto dôvodu by rovnako nebol možné identifikovať porušenie tohto obmedzenia obžalovaným.

46. V prípade obžalovanej A. B. odvolací súd zohľadnil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaná priznala k trestnej činnosti a jej spáchanie úprimne oľutovala, pričom nezistil existenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti. Prvostupňový súd u obžalovanej nesprávne konštatoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože všetky nezahladené odsúdenia obžalovanej nastali až po spáchaní stíhaných skutkov. Keďže predmetná priťažujúca okolnosť má predstavovať postih za recidívu, musí sa jednať o odsúdenie, ktoré predchádza spáchaniu stíhaných skutkov a možno na toto odsúdenie v čase ukladania trestu prihliadať. V zákonom stanovenej sadzbe trestu odňatia slobody od 2 do 8 rokov odvolací súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním. Takto uložený trest považuje odvolací súd za primeraný na dosiahnutie účelu trestu, pričom odvolací súd zohľadnil aj rodinné pomery obžalovanej a jej aktuálny spôsob života.

47. V prípade obžalovanej E. F. odvolací súd zohľadnil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaná priznala k trestnej činnosti a jej spáchanie úprimne oľutovala, pričom nezistil existenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti. Odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanej má byť uložený súhrnný trest, pretože trestný čin, pre ktorý je stíhaná v tomto trestnom konaní je vo viacčinnom súbehu s trestnými činmi, za ktoré bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 01.07.2022, sp. zn. 9T/9/2018 a rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 01.07.2022, sp. zn. 9T/14/2018. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou prokurátora, že obžalovanej mal byť ukladaný samostatný trest, pretože skutok v konaní vedenom pod sp. zn. 9T/9/2018 sa stal od 08.07.2014 do 21.07.2014 a skutky v konaní vedenom pod sp. zn. 9T/14/2018 sa stali od 22.02.2016 do 23.02.2016 a od 25.02.2016 do 02.03.2016. Prvým odsudzujúcim rozsudkom, ktorý prešiel súbehu trestnej činnosti s odsúdením obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 04.08.2022, sp. zn. 28T/13/2022, kde boli skutky spáchané až v roku 2022, bolo doručenie trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 06.11.2015, sp. zn. 24T/25/2015 obžalovanej dňa 31.08.2016. Na uvedenej skutočnosti nič nemení, v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukázal prokurátor v podanom odvolaní, ani skutočnosť, že pri tomto odsúdení sa na obžalovanú hľadí ako keby nebola odsúdená. Z dôvodu aplikácie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona odvolací súd u obžalovanej nezohľadnil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Prvostupňový súd u obžalovanej nesprávne konštatoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože všetky nezahladené odsúdenia obžalovanej nastali až po spáchaní stíhaných skutkov. Keďže predmetná priťažujúca okolnosť má predstavovať postih za recidívu, musí sa jednať o odsúdenie, ktoré predchádza spáchaniu stíhaných skutkov a možno na toto odsúdenie v čase ukladania trestu prihliadať. Keďže odvolací súd bol povinný uložiť obžalovanej súhrnný trest podľa najprísnejšie trestného trestného činu, ktorým je úverový podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona účinného do 05.08.2024, za ktorý bola odsúdená v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava, sp. zn. 9T/14/2018, uložil obžalovanej v sadzbe trestu odňatia slobody od 3 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním. Obžalovanej odvolací súd uložil rovnaký trest ako obžalovanej A. B. z dôvodu, že v jej prospech zohľadnil, že spôsobila nižšiu škodu, avšak v jej neprospech zohľadnil, že sa dopustila viacerých trestných činov – zločinov, rovnako odvolací súd v prospech obžalovanej zohľadnil jej rodinné pomery a zdravotný stav.

48. V prípade obžalovaného C. F. odvolací súd zohľadnil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pričom nezistil existenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti. V zákonom stanovenej sadzbe trestu odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov odvolací súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním, ktorý považuje za primeraný na dosiahnutie účelu trestu.

49. V prípade obžalovaného C. H. odvolací súd zohľadnil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný priznal k trestnej činnosti a jej spáchanie úprimne oľutoval, pričom nezistil existenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti. V zákonom stanovenej sadzbe trestu odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov odvolací súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním. Obžalovanému súd uložil nižší trest odňatia slobody ako obžalovanému C. F. z dôvodu, že priznanie sa obžalovaného k trestnej činnosti a jeho úprimná ľútosť nad

jej spáchaním, je z pohľadu odvolacieho súdu pre dosiahnutie účelu trestu významnejšie, ako vedenie riadneho života obžalovaným C. F. pred spáchaním trestnej činnosti.

50. Disproporciu v trestaní medzi obžalovanými A. B. a E. F. na jednej strane a obžalovanými C. F. a C. H. na strane druhej, vyjadril odvolací súd primárne v dĺžke skúšobnej doby, počas ktorej bude súd sledovať ich správanie. Najmä obžalované A. B. a E. F. tak budú mať možnosť preukázať, že ich tvrdenia o vedení riadneho života sú pravdivé a sľubu vedenia riadneho života aj do budúcnosti sú schopné dostať.

51. Obžalovaným A. B. a E. F. nebolo možné priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože urobenie vyhlásenia o vine s prejavom úprimnej ľútosťi je potrebné podradiť pod poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, ktorá bola obžalovaným priznaná. Ani výpoveď A. B. na hlavnom pojednávaní nepredstavuje taký významný dôkazný prostriedok vo vzťahu k obžalovanému C. F., ktorý v podstate sám popísal svoju účasť na stíhanej trestnej činnosti, aby jej bolo možné predmetnú poľahčujúcu okolnosť priznať.

52. Odvolací súd nedospel k záveru o účelnosti ukladania alternatívnych trestov obžalovaným, pretože považoval za nevyhnutné sledovať stanovenú dobu správania obžalovaných a v rámci ukladania súhrnného trestu obžalovanej E. F. alternatívny trest nebolo možné uložiť, keďže tento trest nemôže byť miernejší ako trest uložený obžalovanej v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 9T/14/2018.

53. Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.